

Retfærdighed skaber fred (Esajas 32,17)

Kære Venner

Sidste torsdag afsluttede vi vores internationale konference "Land, Folk og Kultur", kun for at vågne op to dage senere og se, at situationen har ændret sig drastisk. Vi er glade for, at størstedelen af vores gæster er sikkert tilbage i deres hjemlande. Vi har været i kontakt med de få, der blev tilbage lidt længere, og de har forsikret os om, at de har det godt.

Mange venner, som er bekymrede for vores sikkerhed, har sendt os beskeder og spurgt ind til vores situation. Jeres bønner, støtte og fortalervirksomhed værdsætter vi meget. Vi har det godt; dog blev Betlehem og alle de palæstinensiske byer på Vestbredden afspærret af det israelske militær, alle veje ind og ud af Betlehem blev blokeret med betonblokke. Det forhindrer de fleste af vores studerende i at nå frem til universitetet, hvilket har tvunget os til at undervise online. Men I kan forestille jer, hvor svært det er for folk her at koncentrere sig, mens de ser de frygtelige nyheder på tv.

Mens jeg skriver dette sent mandag eftermiddag, hører jeg de israelske F15-jagere flyve over vores byer på vej til at bombe Gaza. Alene i den sidste time blev der udført over 130 israelske luftangreb i Gaza; flere af disse angreb er i området, hvor vores satellitcenter er placeret. Gaza står i flammer. Vores tanker går til civilbefolkningen i Gaza, der lever i frygt, uden elektricitet, vand, mad eller medicin. Vores tanker er hos Rana, direktøren for vores træningscenter i Gaza, vores personale og studerende der.

Vi er bekymrede over det høje antal civile ofre, uanset om de er palæstinensere eller israelere. Vi opfordrer det internationale samfund til at sikre at Genevekonventionen og international humanitær ret bliver overholdt. Men den militære og politiske blinde støtte, som Israel modtager fra vestlige lande, får Israel grønt lys til at ødelægge Gaza, uden at det får konsekvenser.

Vestlige mainstream-medier bruger en kolonial retorik og dæmoniserer palæstinenserne som primitive og terrorister uden at komme nærmere ind på de grundlæggende årsager. Selv når vi taler og deler vores egen fortælling, forsøger kolonialistiske stemmer at bringe os til tavshed og kræver, at vi repeterer kolonialistisk propaganda. Så lad os tale om de dybere årsager:

Disse unge palæstinensiske kæmpere blev født under belejringen i verdens største friluftsfængsel. I årtier har de ventet på retfærdighed, frihed og et liv i værdighed, men det har været forgæves. Alt hvad de så, var dobbeltstandard. De, der stod sammen med de besatte ukrainere, stod også sammen med de israelske besættelse. De har været vidner til fire krige, som Israel har ført mod deres smalle stribe land, der er blevet brugt som et regulært testområde for deres nyeste teknologiske våben og artilleri. Værre endnu: de blev efterladt uden håb overhovedet i et område på 360 kvadratkilometer, hvor luften, vandet og havet er forurenet, og hvor livet er blevet uudholdeligt. Israel og verden har langsomt, men sikkert ladet dem gå til grunde, som om de var børn af en mindre gud, og negligeret deres ret til at forsvare sig selv.

Lad mig understrege det igen: Besættelse vil blive ved med at udløse modstand. Ingen kan kvæle folkets søgen efter frihed. Uden retfærdighed bliver der aldrig fred. Bed for os, krævet retfærdighed. Det er på høje tid at afkolonisere Palæstina, så vores folk kan leve i værdighed og nå det potentiale, som Gud har for dem. Tak for jeres støtte.

Med venlig hilsen
Rev. Dr. Mitri Raheb